

Git Me

— Ayşe Manav · 23 Aralık 2012

Zamanın durduğunu sandığım anlarımda
Yüreğimi yitirdim sensizlik yokuşunda
Gelişinin coşkusuyla yaşarken bahar tadında
Gidişinle yaşlı puslu gözlerim
Zifiri karanlıkta
Güneş bir kez daha doğar mı yarınlar?

Sessizliğe bürünürken gözlerim
Hasret sözlerimdir damlayan sevda okyanusuna
'Hoşça kal' dudaklarımın arasında
Git!
Hadi git!
Durma.

Daha fazla kanatmadan kalbimi
Ne varsa senden kalan
Hepsini toparla öyle git
İçimde çığlık çığığa yükselirken hasretin
Sınırlarını zorlarken bu sevdanın
Sensiz bir gelecek uzanıyor yarınlar

Git (me)
Gidebildiğin kadar uzağa
Duyamayacağım kadar kuytulara
Dokunamayacağın kadar ırağına
Hissedemeyeceğin kadar derinlere
Git (me)

Büyütebileceğin kadar yeni aşklar büyüt yüreğinde
Sevebildiğin kadar çok sev
Tüm kalbinle
Sarmaşık ol sarıl var gücünle
Sevdanı uzaklara terk etme
Git (me)

Bir nefeslik ömrü gidişinle ziyan etme
Gelişin cennetimdi
Gidişin kıyametim
Zamanın durduğu yerdeyim
Kıyametse kalbimde
Hadi git artık
Git (me) Ayşe Manav